

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Rendezik a Fővárosi Könyvtár ügyeit

Forrás:

Ujra

Bp.

1920. VII. 29.

(Helv)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(C)

Osztályozás

027.42

Idő

"1920"

Közp. nyomt. XX. c

Rendezik a Fővárosi Könyvtár ügyeit.

— A miniszter elrendelte a vizsgálatot. —

A Fővárosi Könyvtár üzemére én hívtam fel a közfigyelmet. Évekig piszkáltam a sajtóban ezt a veszedelmes fészket. Évekig követeltem e fekély kivágását. Nem hallgattak rám, nem hitték el nekem, hogy a Fővárosi Könyvtár a bolsevizmus karjaiba, a pusztulásba kergeti az országot. Nem hittek addig, míg be nem következett. A katasztrófa bekövetkezett s ekkor elhiték ugyan, de már késő volt.

Mikor a tessék-lássék tisztítás bekövetkezett — vagyis az olyan tisztítás, mely csak a kis gazemberek üldözését nevezte tisztításnak s ezt a tisztítást a nagy gazemberek végezték, kik ma is régi helyükön garázdálkoznak — mondom tehát, mikor a tessék-lássék tisztítás bekövetkezett, akkor a Fővárosi Könyvtárban is volt tisztítás. Itt kissé erősebb, mint másutt, mert az agyongyöngyözt jobbjézésű személyzet maga verte ki a hazaárulókat s ezért itt a személyi tisztítás nagyobb arányokat öltött, mint a romlott közigazgatású főváros más hivatalaiban.

Ami tehát a személyzet politikai megbízhatóságát illeti, ezen a téren kielégítő a helyzet, hiszen Braun Róbertet, Kóhalmi Bélát, Dienes Valériát, s a magát nap-nak képzelő mellékboldogót, Pikler Blankát s más egyeneket ugy kirepítették, hogy a lábaik sem érte a földet.

Ha kielégítő a helyzet a személyzet politikai megbízhatósága tekintetéből, nem az a *szakértelem* terén. Ezért, azonban korántsem a mai ideiglenes vezetőséget okolom, hanem *részint* régi bűnök következményének tartom, részint pedig szervezetben rejlő hibának.

Régi hibának azért, mert Szabó Ervin (Schlesinger Ármin), hogy őt istennek tekintsék s neki hódoljanak, hát a legtehetségtelenebb emberekkel vette magát körül. Így például a *foorvos Madzsar*

a könyvrendeléssel bízta meg.

Mikor azután hírlapi támadásaim is hozzájárultak Schlesinger halálához, hát utódai követték a mester példáját.

A másik hiba pedig a szervezetben, illetőleg abban rejlik, hogy *egyáltalán nincsen szervezet*.

Csináltak egy könyvtári bizottságot, melyek *vendéglőskökből* s talán még irástudatlanokból is állott s soha semmiben önálló véleménye nem volt, hanem a könyvtárigazgató véleményét mindig szentírásnak vette s mindenre, mit ez ajánlott, helyeselt.

A másik nagy hibát — és ez a főveszedelem — a könyvanyagban találom. A könyvtár könyvanyagának $\frac{3}{4}$ része anarkista, kommunista és szociálista szemét. Nincs az a piszok, mely ha nyomdafestéket látott, bárhol is a világon, azt Schlesinger és társai meg ne vásárolták és bőrbe ne kötlették volna. Ezt az anyagot, vagyis a könyvtár műnyelven nevezett 335-öt meg kell semmisíteni. Ez volna a legalaposabb megoldás. Mert nagyon nehéz megválasztani azt, hogy melyik könyv nem tartalmaz veszélyes és erkölcstelen dolgokat. Ezen irodalom ismeretét nem lehet megkövetelni a tisztviselőtől. Ezt igazolja az a nehézség, mely a Fővárosi Könyvtárban beállott éppen azért, mert a mostani igazgatói teendőkkal megbízott könyvtártiszt elrendelte, hogy szociálistairányú könyv csak megbízható olvasónak adható ki.

Szükséges volna még az, hogy a könyvtár igazgatóját és helyettesét az állam, a többi tiszteket az igazgató előterjesztésére a polgármester nevezze ki. És meg kellene szüntetni azt a rendszert, hogy a polgármester a tisztviselőket saját kénye szerint átminősíthesse és így a nagy szakértelemet igénylő könyvtári szakhoz analfabéták kerüljenek, mint p. o. Kóhalmi Béla.

Végül szükséges volna, hogy a többi nyilvános könyvtárak anyagát is alapos vizsgálat alá vegyék, mert anarkista könyvek másutt is vannak.

s háziyomdaja 1919.